

holdes. Denne Vanskelighed for Kommunerne er det rigtigt at bevare i Erindring ved næste Aars Ordning. Fra alle Sider erkendes det, at vor Avl af Kartofler er for ringe i Forhold til den Værdi, Kartofflen har, ikke mindst under saa vanskelige Ernæringsforhold som de nuværende. Fra vore Nabolande er der i denne Tid fremkommet Ønsker om Levering af Kartofler, Ønsker, som paa Grund af vore Forhold ikke har kunnet imødekommes, men som vi, hvis de skulde gentages næste Aar, meget gerne skulde kunne imødekomme. De, der beskæftiger sig med Ernæringssspørgsmaalene, har derfor paa forskellig Maade søgt at henlede Opmærksomheden paa Ønskeligheden af en forøget Kartoffelproduktion her i Landet. Ernæringsraadet har efter Aftale med Indenrigsministeriet udsendt en Pjece af Lærer A. Christensen, Sønder-Tranders, der paa fortrinlig Maade overfor Kartoffeldyrkeren indskærper, hvad Kartofler er for et værdifuldt Produkt, og hvorfor han baade af Hensyn til sig selv og til Landets Økonomi bør forøge sin Avl deraf. Denne Pjece, der er rettet ud imod Producenterne, er suppleret med en Pjece, som Husholdningsudvalget har udsendt til Forbrugerne for at fremhæve overfor dem Kartoffens Betydning. Lovforslaget gaar nu ud paa, at der fra Statens Side kommer en Tilskyndelse til en forøget Kartoffeldyrkning, og der fremsættes derfor Forslag om en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at tilbyde enhver Jordbruger med Ejendomme indtil en Værdi, der ikke overstiger 20,000 Kr., Adgang til paa nærmere fastsatte Vilkaar at dyrke og til Staten at aflevere mindst 60 hkg gode og sunde Kartofler i Tiden fra Oktober 1918 til 1. Maj 1919, selvfølgelig mod Vederlag og paa nærmere fastsatte Vilkaar. Disse er, at vedkommende Dyrkere udover den Salgspris, de skal oppebære, og som er væsentlig den samme, som fandtes i forrige Aars Kornlovs Bestemmelser for paabudt Levering af Kartofler, skal modtage en samlet Godtgørelse af 300 Kr. for Levering af 60 hkg, altsaa 5 Kr. pr. hkg; og 50 Kr. for hver følgende 10 hkg, de leverer. Hvis Staten paa denne Maade faar 2 Millioner Tønder ved Tegning, vil det koste Staten 10 Mill. Kr. Samfundet

vil sikkert ikke derved komme til at tabe noget, idet Kommunerne i Aar paa Grund af Overprisen har maattet betale adskilligt deraf, og man maa frygte for, at Vanskelighederne derved næste Aar ikke vil blive mindre. Det vil ogsaa ved at anvende denne Metode lykkes at bevare den hjemlige Normalpris for Kartofler, angivet, som her er fastsat, og Godtgørelsen til Landbrugerne, som paatager sig denne særlige Dyrkning, virker altsaa atter her som en Godtgørelse for stor Levering. Hvis 100,000 Landbrugere paatager sig at dyrke og levere til Staten disse 60 hkg hver, vil Staten faa til Raadighed 6 Millioner hkg, hvoraf de to vil kunne anvendes til Bybefolkningens Ernæring, medens de fire vil blive tilovers til Vareudvekslingsøjemed. Efter Erfaringerne fra i Aar vil det være særdeles vigtigt at have disse Kartofler til Vareudvekslingsøjemed. Formodentlig vil deres Værdi være saa stor, at den Godtgørelse, Staten yder for Frembringelsen af Kartoflerne, vil kunne dækkes af Fortjenesten ved Vareudvekslingen.

Jeg skal dernæst omtale Sukkeret. Ligesom de foregaaende Aar har der været ført en Række Forhandlinger mellem Røedyrkerforeningerne og alle Sukkerfabrikker her i Landet under den overordentlige Kommissions Ledelse, Forhandlinger, som har haft til Hensigt at sikre Røedyrkerne et saadant Udbytte af Avlen, at man maatte forvente ikke blot at kunne opretholde de nuværende Arealer, men ogsaa, at der kunde ske en Forøgelse af disse; endvidere at afstemme Fabrikernes og Røedyrkerens Vilkaar efter hinanden paa Grundlag af lignende Standpunkter, som er gennemførte i foregaaende Aar, hvorefter Sukkerfabrikationen maa have Ret til at yde det samme Udbytte som før Krigen. Lovforslaget gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Rigsdagens to Finansudvalg at træffe en Overenskomst med Sukkerfabrikkerne, hvorefter disse betaler deres Dyrkere en Pris af 2 Kr. 25 Øre pr. Centner Roer, og Staten kan overtage alt Sukker, som Fabrikkerne af Høsten 1918 maatte frembringe udover det til Befolkningens Forsyning nødvendige. Ogsaa her er der Tale om en Grundpris, altsaa af 2 Kr. 25 Øre, idet det paa samme Maade som ved Korn-